

Skreślenia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa-:

Propozycja nowych zapisów Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

Uwagi i uzasadnienia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

L.p.	Podmiot zgłaszający (osoba)	Jednostka redakcyjna do której wnoszona jest uwaga oraz treść uwagi (§)	Uzasadnienie	Proponowane rozwiązanie
1	S.A.K. Ar-Ka	1) w §20: „2. Ze stanowisk, o których mowa w ust. 1, usytuowanych przy chodniku należy zapewnić dostęp do tego chodnika w sposób nieutrudniający ruchu osobom niepełnosprawnym. Dostęp powinien zostać zapewniony w sposób niepowodujący zmniejszenia stanowiska postojowego.”	Przepis nieprecyzyjny. Warunki techniczne powinny parametryzować rozwiązania, tak żeby było wiadome, że rozwiązanie spełnia warunki techniczne. Wyjaśnienie „ w sposób niepowodujący zmniejszenia stanowiska postojowego. ” - wydaje się, że można pominąć, gdyż to jest oczywiste, że parametry powierzchni stanowiska postojowego mają być <u>zawsze</u> zachowane. Każdy przepis powinien być jak najkrótszy.	1) w §20: „2. Ze stanowisk, o których mowa w ust. 1, usytuowanych przy chodniku należy zapewnić dostęp do tego chodnika w sposób nieutrudniający ruchu osobom niepełnosprawnym. Dostęp powinien zostać <u>zapewniony poprzez obniżenie krawędzi chodnika do wysokości nie większej niż 0,02m, w sposób niepowodujący zmniejszenia stanowiska postojowego.</u> ”
2.	j.w.	w §42 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Furtki w ogrodzeniu przy budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach użyteczności publicznej i budynkach zamieszkania zbiorowego nie mogą utrudniać osobom niepełnosprawnym dostępu do tych budynków.”;	jw. Wyłącznie słowny opis czegoś, co jest oczywiste. Spróbujmy tą sytuację opisać parametrami wymiernymi.	w § 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Furtki w ogrodzeniu przy budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach użyteczności publicznej i budynkach zamieszkania zbiorowego nie mogą utrudniać osobom niepełnosprawnym dostępu do tych budynków. <u>Należy zapewnić przestrzeń przed i za furtką o wymiarach boków 1,5 x 1,5 m. Powinna być płaska o nachyleniu nie większym niż 3%.</u>
3.	j.w.	§54 otrzymuje brzmienie: „§ 54.1. W dźwig osobowy lub osobowo-towarowy wyposaża się budynek: 1) użyteczności publicznej mający dwie lub więcej kondygnacji; 2) zamieszkania zbiorowego mający dwie lub więcej kondygnacji; 3) mieszkalny wielorodzinny mający trzy lub więcej kondygnacji;	W tym przepisie widzimy dwa problemy. Ilość kondygnacji nie jest uzależniona od funkcji użytkowej. Budynek parterowy, z kondygnacją podziemną, lub nadziemną nad parterem o funkcji techniczno - technologicznej, będzie już wymagał instalowania dźwigu osobowego, co nie wydaje się być UZASADNIONE ze względów ekonomicznych. Wprowadzenie uzupełnienia określającego o które kondygnacje chodzi powinno zapobiec	§ 54 otrzymuje brzmienie: „§ 54.1. W dźwig osobowy lub osobowo-towarowy wyposaża się budynek: 1) użyteczności publicznej mający dwie lub więcej kondygnacji; 2) zamieszkania zbiorowego mający dwie lub więcej kondygnacji ; 3) mieszkalny wielorodzinny mający trzy lub więcej kondygnacji;

Skreślenia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa-:

Propozycja nowych zapisów Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

Uwagi i uzasadnienia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

			<p>interpretacji, ze dotyczy to także kondygnacji o funkcji pomocniczej – techniczno-technologicznej.</p> <p>W tym przepisie pojawia się odniesienie do budynków „zamieszkania zbiorowego. Budynki mieszania zbiorowego, to odrębny temat, który powinien być w kolejnej zmianie WT rozwiązany. Budynki zamieszkania zbiorowego, to często budynki nie większe od przeciętnego domu jednorodzinnego. Zgromadzenia zakonne to często zamieszkujące „budynki zamieszkania zbiorowego”, to często wspólnoty 3, 5, 7 osób. To czasami znacznie mniej niż duża wielodzietna rodzina. W definicji powinno się uwzględnić kwalifikację przynależności w zależności od ilości osób zamieszkujących taki budynek. Ponadto zwykle zgromadzenia zakonne w sytuacji, gdy jedna z osób wymaga specjalnych warunków do poruszania się na wózku mają możliwość umieszczenia takiej osoby w (większym) domu z dźwigiem.</p> <p>Wprowadzając przepisy ułatwiające zamieszkiwanie osobom z niepełnosprawnościami należy mieć na względzie także aspekt ekonomiczny.</p>	<p>1a. Przez kondygnacje użyte w § 54.1.1), 2), 3) należy rozumieć kondygnacje użytkowe z wyłączeniem tych kondygnacji, w których znajduje się wyłącznie funkcja techniczno-technologiczna.</p>
4.	j.w.	<p>§ 54 otrzymuje brzmienie: (...) 2. W budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku mieszkalnym wielorodzinnym należy zapewnić</p>	<p>Zapis nie uwzględnia nie tylko zgromadzeń zakonnych czy parafii ale też innych, obiektów takich jak :</p> <ul style="list-style-type: none">• schroniska górskie• małe pensjonaty• małe (do 600 m² ?) , dwukondygnacyjne budynki, w	<p>Proponujemy dopisanie: Przepis uznaje się za spełniony jeśli udostępnione są te kondygnacje, z których możliwe jest korzystanie z wszystkich f unkcji obiektu</p>

Skreślenia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa-:

Propozycja nowych zapisów Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

Uwagi i uzasadnienia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

		osobom niepełnosprawnym dojazd z poziomu terenu i dostęp na wszystkie kondygnacje użytkowe.	których dostęp do wszystkich oferowanych funkcji jest zapewniony co najmniej na jednej kondygnacji dostępnej dla niepełnosprawnych (np. dwukondygnacyjna siłownia, dwukondygnacyjna restauracja,)	
5.	j.w.	§ 55 otrzymuje brzmienie: .. d) uchyla się ust. 4;	Zapis uniemożliwiający adaptację strychu budynku wielorodzinnego może odbić się na procesie poprawiania istniejącej tkanki śródmiejskiej. Często warunkiem adaptacji strychu przez inwestora jest remont np. części wspólnej lub elewacji kamienicy . Wprowadzenie obowiązku budowy dźwigu może zablokować tego typu inwestycje. Powodem może być nieoptycalność inwestycji, fizyczny brak możliwości budowy dźwigu lub sytuacja własnościowa budynku uniemożliwiająca wprowadzenie takiego rozwiązania. W przypadku adaptacji strychów śródmieścia problem "więźniów czwartego piętra" wskazany w uzasadnieniu raczej nie będzie występował. Obecnie najczęściej realizownym modelem, szczególnie w dużych miastach jest budowa niewielkich mieszkań. Użytkownikami są najczęściej osoby młode (studenci, młodzi pracujący), często	§ 55 otrzymuje brzmienie: .. d) W zabudowie śródmiejskiej w istniejącym budynku mieszkalnym wielorodzinnym , na którego budowę została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę przed dniem 1 kwietnia 1995r., na poddaszu usytuowanym bezpośrednio nad 4 kondygnacją nadziemną lub niższą , dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania pomieszczeń na mieszkania.

Skreślenia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

Propozycja nowych zapisów Ar-Ka: aaaaaaaaaaaa:

Uwagi i uzasadnienia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

			<p>użytkujące mieszkania na zasadzie najmu, co ułatwia zmianę mieszkania w przypadku zmiany sytuacji życiowej lub zdrowotnej.</p> <p>Jeżeli wprowadzone regulacje w znaczącym stopniu zmniejszą możliwość inwestycji w istniejące budynki, może nasilić się presja do zabudowy wszelkich wolnych przestrzeni w śródmieściu nowymi budynkami, ponieważ nie będzie możliwe lub ekonomicznie uzasadnione inwestowanie w budynki istniejące.</p>	
6.	j.w.	§ 68. 5.	Proponuje się wprowadzenie nowego zapisu po § 68. 4.;	§ 68. 5. Wysokość użytkowa schodów stałych na całej długości biegu (od spocznika do spocznika) musi być tej samej wysokości.

Skreślenia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa-:

Propozycja nowych zapisów Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

Uwagi i uzasadnienia Ar-Ka: aaaaaaaaaaaaaa:

7.	j.w.	W §69 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Krawędzie pierwszego i ostatniego stopnia w każdym biegu schodów wewnętrznych i zewnętrznych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach użyteczności publicznej powinny być oznakowane na powierzchni poziomej i pionowej pasem o szerokości nie mniejszej niż 0,05 m, w kolorze kontrastującym z kolorem posadzki, a w przypadku biegu schodów o trzech stopniach należy oznakować wszystkie trzy stopnie.”;	Korekta kosmetyczna.	W §69 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Krawędzie pierwszego i ostatniego stopnia w każdym biegu schodów wewnętrznych i zewnętrznych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, budynkach zamieszkania zbiorowego i budynkach użyteczności publicznej powinny być oznakowane na powierzchni poziomej i pionowej pasem o szerokości nie mniejszej niż 0,05 m, w kolorze kontrastującym z kolorem posadzki, a w przypadku biegu schodów do trzech stopniach należy oznakować wszystkie trzy stopnie.”;